

ПРОБЛЕМИ ВПРОВАДЖЕННЯ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА ПРИ РОЗБУДОВІ ТРАНСПОРТНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ

М. А. ПИВОВАРОВА, студ.

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

У сучасному світі все більшого значення в соціально-економічному розвитку набуває система державно-приватного партнерства. У першу чергу це стосується тих сфер, за які традиційно несе відповідальність держава: об'єкти загального користування (транспортна, комунальна, соціальна інфраструктура, об'єкти культури), ремонт, реконструкція і утримання об'єктів загального користування, прибирання територій, житлово-комунальне господарство, освіта, охорона здоров'я. Пріоритетним напрямом взаємодії держави і приватного капіталу, на нашу думку, має бути транспортна інфраструктура, адже вона є одним із визначальних чинників конкурентоспроможності економіки країни. Згідно з розрахунками Всесвітнього економічного форуму у 2015 році за рівнем розвитку транспортної інфраструктури Україна посіла 91 місце серед 140 країн, зокрема, за якістю автомобільних доріг – 132 місце, за якістю залізничної інфраструктури – 28 місце, за якістю портової інфраструктури – 108 місце, за якістю авіаційної інфраструктури – 97 місце, за доступністю місць у авіаційному транспорті – 61 місце. Низькі місця у рейтингу, свідчать про те, що стан транспортної інфраструктури в Україні не відповідає потребам народного господарства. Причинами цього криються у недостатньому фінансуванні та низькому рівні інвестиційної активності.

Закон України про «Про державно-приватне партнерство» окреслює сфери, в яких пропонується активно використовувати таке партнерство для реалізації різноманітних державних проектів, зокрема, передбачає застосування державно-приватного партнерства для будівництва та/або експлуатації автошляхів, доріг, залізниць, злітно-посадкових смуг на аеродромах, мостів, шляхових естакад, тунелів і метрополітенів, морських і річкових портів та їх інфраструктури. Першочерговим завданням налагодження транспортної інфраструктури має бути відновлення автомобільних доріг, оскільки вони є найбільш проблемними. Для

ефективного впровадження державно-приватного партнерства у цьому напрямі потрібна передусім стабілізація економіки, яка призведе до істотного зниження ризиків приватних партнерів. Вона також сприятиме зростанню фінансового добробуту населення і підвищенню обсягів виробництва та перевезень, у наслідок чого існування платних доріг в Україні стане доцільним та економічно ефективним. Посилення контролю за якістю робіт по будівництву автодоріг, їх ремонту та подальшої експлуатації, а також підвищення ефективності управління цією галуззю, яку частково візьме на себе приватний партнер, здатне підняти транспортну інфраструктуру на новий рівень. Якісно організована та ефективно функціонуюча транспортна інфраструктура, яка постійно удосконалюється та своєчасно обслуговується, сприяє розвитку як самого регіону, так і його зв'язків з іншими регіонами, оскільки суттєво впливає на стабілізацію їх економіки, формування загальнодержавного ринку товарів та послуг, а також створенню сприятливих умов для розвитку виробництва та підприємництва.

Наразі Україні бракує розуміння форм і методів управління партнерством упродовж його існування, визначення оптимального співвідношення між ціною та якістю запропонованих варіантів проекту, методології оцінки пропозицій бізнесу, ризиків і в цілому інструментів створення партнерських відносин між публічним і приватним секторами. Процес розбудови державно-приватного партнерства є доволі складним та тривалим, а також неодмінно тягне за собою, окрім переваг, певні недоліки і потребує великих матеріальних ресурсів. Проте ці інвестиції спрямовані на реформування і переорієнтацію національної економічної системи на нові соціально-економічні пріоритети і цивілізаційні цінності, необхідні країні для її стабільності і добробуту в майбутньому.